

வாசிக்க: யோபு 13:1-16

“கடவுள் என்னைக் கொன்றுபோட்டாலும் அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிருப்பேன்”  
(யோபு 13:15)

“கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதிக்கும்போது அவருக்கு ஆராதனை செய்; அவர் உன்னைச் சங்கடப்படுத்தும்போது அவரைச் சபித்துவிடு!” இதுதான் திருமதி யோபு அம்மையாரின் தத்துவம் (யோபு 2:8-10). அநேகக் கிறிஸ்தவர்களின் மனப் பான்மையும் இப்படியே இருப்பது வருந்தற்குரியது. நாம் ஒருவேளை ஆண்டவரை நேரடியாய்ச் “சபிக்காமல்” இருக்கலாம்; ஆனால் அவரைப் போற்றத் தவறும்போது செய்வது என்னதோ?

இயேசுவிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாதங்களுக்காகவே நாம் அவரைப் பின்பற்றினால், அது காரியக்கார மார்க்கமும் உறவுமாகும். பிரச்சனைகளும் போராட்டங்களும் இருந்தும் அவரைப் பின்பற்றுவதே உண்மையான ஆராதனையும் கலப் படமற்ற பக்தியுமாகும்.

அரசன் நேபுகாத்நேச்சாரிடம் அந்த மூன்று எபிரேய வாலிபர் பேசியது அவனது திட்டத்தைப் பலமிழக்கச் செய்தது. கண்ணியமாக, ஆனால் உறுதியாக அவர்கள் கொடுத்த பதில்: “நாங்கள் வழிபடுகின்ற எங்கள் கடவுள் எரிகின்ற தீச்சூளையி னின்று எங்களை மீட்க வல்லவர் ... அப்படியே அவருக்கு மனமில்லாமல் போனாலும், அரசரே, நாங்கள் உம்முடைய தெய்வங்களை வழிபடமாட்டோம்!” (தானி 3:17,18). முதல் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்த துணிவும் இதுவே. அவர் களது அயரா நற்செய்தியறிவிப்ப்பணிக்காய் அவர்கள் உதைக்கப்பட்டபோது, இயேசுவின் பெயருக்காய்த் தாங்கள் பாடுபடுவதற்குக் கிடைத்த பாக்கியத்தை எண்ணிக் குதூகலித்தார்கள் (அப் 5:40,41).

கடைசிக்காலத்தின் கடைசிக்கட்டத்திற்குள் வரவர நமக்கு இன்ப நாட்களைவிடத் துன்ப நாட்கள் அதிகமாயிருக்கும்போலத் தோன்றுகிறது. அதனால் நாம் முறு முறுத்துக் கடவுளைக் குற்றஞ்சாட்டக்கூடாது. ஏனெனில், அடிப்படையாகவே நாம் கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதற்கு மட்டுமல்ல, அவருக்காய்ப் பாடுபடவே அழைக்கப் பட்டிருக்கிறோம் (பிலி 1:29). “பாடுபடும் சிலாக்கியம்” என்று ஒரு மொழியாக்கம் இதைக் குறிப்பிடுகிறது.

விறுவிறுப்பான கிறிஸ்தவன் பிசாசின் கோபத்திற்கு ஆளாகியே தீருவான். பிசாசு அவனை உடலிலும், மனதிலும், ஆன்மீகத்திலும், பொருளாதாரத்திலும், சமூகவாழ்விலும் விரட்டி விரட்டித் தாக்குவான். கிறிஸ்து நமக்காய் உயிர் கொடுத்த திருப்பாராளால், நாம் படும் பாடு எதுவும் பெரிதல்ல; நாம் செய்யும் தியாகம் எதுவும் பிரமாதமல்ல!

பாடுகளல்லோ உம்மை மகிமையில் பூரணராய்ச் சேர்த்ததே!  
உம்மோடு நானும் பாடு சகிப்பேன் என் ஜீவனையும் வைத்தே!  
இன்பம் எனக்கினியேன், என் அருமை இயேசுதான் என் பங்கல்லோ?  
நேசரின் பின்னே போகத்துணிந்தேன், பாசம் என்னில் வைத்ததால்!

— சகோதரி சாராள் நவரோஜி